

Протокол

Номер

Година 15.02.2023

Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 15.02

Година 2023

В заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

дело

номер

20205430200044

по описа за

2020

година

На второ четене в 11.40 часа:

ЗА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА С., ТО - М. - редовно призована, се явява
ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ

ПОДСЪДИМИЯТ Д. С. В. – редовно призован, се явява лично и с А. Р. –
редовно упълномощен отпреди.

ПОСТРАДАЛОТО ЛИЦЕ Б. К.– редовно призован, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ С. С. М. - нередовно призован, не се явява. От ОЗ „Охрана“ –
С. е постъпила Докладна записка, с която се уведомява съда, че същият
живее и работи на територията на Кралство Нидерландия.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д.. М. К. Б. – редовно призован, налице.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ – Да се даде ход на делото.

А. Р. – Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Д. В. – Да се гледа делото.

СЪДЪТ НАМИРА, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и
затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕ се самоличността на **вещото лице** както следва:

Д..М. К. Б. – 54 годишен, българин, с български гражданин, разведен, неосъждан, без родство и дела с подсъдимия.

НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ се напомни наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Вещото лице обеща да даде заключение по съвест и знание.

На основание чл.282, ал. 1 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧЕТЕ** заключението на вещото лице Д.. Марин К. Б..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на **ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д.. М. Б.** – Представил съм писмено заключение, което поддържам изцяло.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ – Аз считам, че изготвеното заключение е обективно, всестранно е, пълно е, изяснява всички обстоятелства относно механизма на причинените травматични увреждания. Имам един уточняващ въпрос, по отношение на отговорите на четвъртия въпрос. Моля вещото лице да посочи, кои от посочените травматични увреждания, разделени са в две категории, биха могли да бъдат получени при падане върху асфалтовата настилка при самото сборичкване и кои от травматичните увреждания, биха могли с яснота изцяло мисля, че няма как да стане, е било възможно да са причинени от механизма, който е описано в обвинението, в случая с причиняването на удар с ритник?

НА ВЪПРОСИ ОТ ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д..Б. отговори: Като се има предвид анатомичното разположение на травматичните увреждания и тяхната морфологична характеристика, охлузването, което се намира под горната част на дясната подбедрица около дясното коляно, е възможно да се получи напълно от падане върху асфалта, а останалите увреждания е по-вероятно да се получат от удар с ритник. Контузията на коляното е възможно при падането. А разкъсно контузната рана, която е под дясната подбедрица и успоредното на нея от външната страна охлузване, е по- вероятно е да стане при удар с крак. Само че все пак казвам вероятно е. То от удар със или върху твърд предмет са причинени уврежданията.

НА ВЪПРОСИ ОТ А. Р. ВЕЩОТО ЛИЦЕ д.р. М. Б. отговори: Възможно е контузията, която е върху коляното да е от падане. Контузията, която е на дясната подбедрицата и контузията на коляното те са съвместно, защото на едното място има разкъсно контузна рана, а коляното има охлузване те са причинени от самия удар, от падането – коляното, а на подбедрицата е възможно и от падането и от удара. Охлузването е успоредно на контузно разкъсната рана, така е записано в удостоверението и размерите. Ритникът трябва да не е назад, а трябва да се движи от горе на долу за да може да стане това охлузване, защото ако беше само отзад, тези охлузвания нямаше да бъдат вертикално, а щяха да бъдат перпендикулярно на надлежната ос, но охлузването трябва да говори отгоре на долу, удар с движение на долу. По-вероятно да е отгоре на долу при моментен удар, ако естествено не е паднал на някаква изпъкнатина върху асфалта. Ако е плочка възможно е да стане, да се

удари, все пак там има рѣб, тази плочка действа като твърд рѣбест предмет и е възможно да разкъса.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ – Да се приеме заключението.

А. Р. – Да се приеме заключението.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото заключението на вещото лице Д. М. К. Б..

НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д.М. К. Б. да се изплатят 500,00 лева от бюджетните средства на съда, съобразно представената Справка-декларация.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ – По отношение на нередовно призования свидетел, за който се съдържа информация, че е търсен и не е намерен на посочения от него адрес и не може да бъде призован, предлагам на основание чл.281, ал.1, във вр. с ал.1, т.4, предл. I-во от НПК да бъдат прочетени показанията му, дадени в досъдебното производство в качеството на свидетел, при наличие на съгласие от страна на подсъдимия и неговия защитник

А. Р. – Съгласни сме да бъдат прочетени показанията на свидетеля.

ПОДСЪДИМИЯТ В. - Съгласен съм да бъдат прочетени показанията на свидетеля.

На основание чл.281,ал.5, във вр. с ал.1, т.4 от НПК **СЪДЪТ ПРОЧЕТЕ** показанията на **свидетеля С. С. М.**, дадени на 25.01.2019 г. пред Разследващ полицай Д. Д..

На осн.чл.283 НПК **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото - приложените по ДП № 118/2018 г. по описа на РУ-М. писмени доказателства, **както и** Писмо с рег. № 332/02.02.2023 г. от ОЗ „Охрана“ – С., ведно с Докладна записка.

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ – Аз няма да соча други доказателства. Считаю, че делото е изяснено от фактическа страна. Да се приключи съдебното дирене и да се даде ход на съдебните прения.

А. Р. – Също считам делото за изяснено.

ПОДСЪДИМИЯТ В. - Също.

С **ОГЛЕД** становищата на страните съдът намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ЗАМ. РАЙОНЕН ПРОКУРОР БРАТОВАНОВ – Уважаеми господин Председател, поддържам изцяло обвинението срещу подсъдимия Д. С. В. за

извършено от същия престъпление по чл. 131, ал.2, предл.IV-то, т.3, във вр. с чл.130, ал.1 от НК . От събраните в хода на проведеното съдебното производство доказателства безспорно се установява, че от обективна и субективна страна са осъществени признаците на извършеното от подсъдимия Д. В. престъпление. Установено беше, че на 30.05.2018 год. около 22,35 часа в района на разклон „Черна“, землището на с.С., общ.М., чрез нанасяне на удар с крак от подсъдимия В. в областта на дясното коляно на пострадалия К., в качеството му на полицейски орган, изпълняващ по това време служебните си задължения, му е причинил лека телесна повреда, изразяваща се в контузия на дясното коляно, разкъсно контузна рана на дясната подбедрица и коляно, охлузване и кръвонасядания на дясната подбедрица и коляно, които наранявания по своите медико-биологични признаци са довели до разстройство на здравето, извън случаите на 128 и чл.129 от НК. Изпълнителното деяние се изразява в причиняване на телесно увреждане на здравето на полицейския служител на К., чрез установеното противоправно посегателство, чрез нанасяне на удар с крак, замахвайки назад към пострадалия К., в момента в който се е опитвал да задържи бягащия от мястото на проверката подсъдим В.. Нанесеният удар от подсъдимия В. е бил целенасочен и концентриран в областта на дясното коляно на пострадалия К., както и достатъчно силен, след който пострадалият К. е паднал на земята. Чрез този причинен удар от подсъдимия В. спрямо полицейския служител К., който е изпълнявал своите служебни задължения и който подсъдимия В. е познавал, знаейки, че К. е полицейски служител, и след като К. се е представил като такъв, непосредствено преди започване на проверката, като съвсем целенасочено, с цел да осуети тази проверка и да не бъде разкрит за извършване на друго престъпление, свързано с държане на наркотични вещества, е насочил своите противоправни действия към увреждане на здравето на полицейския служител К., замахвайки с крак и нанасяйки му удар с ритник в областта на дясното коляно, при което К. е паднал на земята. В резултат на нанесения удар и падането К. е получил множество травматични увреждания, като безспорно доказани, че са в резултат на нанесения удар и това са - разкъсно контузната рана на дясната подбедрица, контузията на дясното коляно и кръвонасяданията и които безспорно се установяват от първоначалната съдебномедицинска експертиза, така и от заключението на повторната съдебномедицинска експертиза, при които едностранно и безпротиворечиво обосновават механизма на телесните увреждания по своите медикобиологични признаци, установяващо се в кратковременно увреждане на анатомичната функция на крака на пострадалия К.. Поради което и двете заключения следва да се приемат като достатъчно пълни, ясни и обосновани. От субективна страна деянието от подсъдимия В. е извършил при наличието на пряк умисъл, тъй като същият е съзнавал общественото опасния характер на деянието, предвиждал е общественото опасните последици, а именно, че в

резултат на удара ще причини телесни увреждания на пострадалия К., като е искал и целял тяхното настъпване. Безспорно доказано е и авторството на извършеното деяние от страна на подсъдимия В., който се явява и вменяемо и наказателно отговорно лице. Безспорно доказано е и извършеното от него деяние, с оглед събраните по предвидения в НПК доказателства. На първо място свидетелските показания на пострадалия К., свидетеля Ш. и свидетеля Н., като преки свидетели на случилото се. Както и с оглед събраните писмени доказателства и експертизите по делото. Тъй като настоящия, развиващ се наказателен процес е след един период повече от четири години, както и влошеното здравословно състояние на пострадалия К., който след извършеното престъпно деяние е претърпял множество медицински интервенции, по повод развило се тежко заболяване, и наложено делото да бъде спряно за период повече от две години, то намирам дадените му показания пред съда, макар и съвсем общо описващи инцидента с него, се дължат точно на тези последващи във времето обстоятелства, свързани с влошеното му здравословно състояние. Събраните гласни доказателства, а именно свидетелските показания на свидетеля К., Н. и Ш., както от досъдебното, така и от съдебното производство и писмените доказателства, а именно представените по делото медицински документи, както и заключенията от двете съдебно-медицински експертизи обосновават и подкрепят в достатъчна степен повдигнатото срещу подсъдимия В. обвинение и доказват извършеното престъпно деяние срещу личността на полицейския служител К.. С оглед определяне на наказателната отговорност на подсъдимия Д. В., съобразно обществената опасност на деянието и на дееца, както и отегчаващите смекчаващите вината обстоятелства, предлагам на подсъдимия Д. В. да бъде наложено наказание - „Лишаване от свобода”, което да бъде за срок от една година, чието изтърпяване на основание чл.66 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от три години, както и подсъдимият В. да заплати направените разноски в досъдебното и съдебното производство по двете съдебномедицински експертизи.

А. Р. – Уважаеми господин Председател, вярно е, че това дело се точи от 2020 година, дали по една или друга, но доста време вече това което търпи моят подзащитен като психически стрес от възможността спрямо него да бъде оказана наказателна репресия, е достатъчно време да приемем, че той си е изтърпял така или иначе искането наказание от господин Прокурора. Но извън всичко, аз мисля и считам, че липсват каквито и да са доказателства, които да уличават моя подзащитен в деянието, което му е повдигнато на досъдебното производство и е предаден на съд. Базирам се и считам, че доказателствата, които са събрани по делото, най-вече устните показания на свидетелите - полицаите, участвали в проверката, водачът на автобуса и приятеля на моя подзащитен - момчето с който са били заедно в автобуса, не сочат на нанасяне на такива удари или ако е имало, те са били индиректни, последващи

поведението на полицаите, които искали да го задържат и които са скочили върху подзащитният ми, при извършването на проверката. Базирам се и Ви моля да дадете вяра на показанията на всички свидетели, които бяха дадени в съдебно заседание на 24.11.2022 г., а те са следните: Самият пострадали К. в показанията си сочи, цитирам: „Конкретно не се е обръщал към мен, В.. Това което си спомням, по никакъв начин не искам да злоупотребявам и да опорочавам процеса, но до колкото си спомням той беше с гръб и се получи боричкане, но сега дали е умишлено станало или несъзнателно от негова страна, не си спомням. Той тръгна да бяга, аз се опитах да го хвана отзад и в този момент се получи спречкването между мене и него, но той не беше с лице към мен, а беше с гръб. Това е което мога да кажа. Бяхме на земята”. От неговите думи, от показанията на К. по никакъв начин не може да бъде изведено заключението и извода, че той е ударил К. дали с ръка, дали с крак или по някакъв друг начин. И ние сме длъжни да дадем вяра на неговите показания, които са дадени един месец преди това. Свидетелят К.: „Не съм видял момчето да удря полицаи. Не съм видял момчето да бяга. Видях, че беше натиснат на земята и му казваха да плюе. Не мога да кажа, колко човека бяха върху него”. Свидетелят Е. Х. Д.: „Момчето се отбраняваше, то нямаше възможност, опитваше се да се отбранява, ама как да стане. Нямаше възможност да бяга. Четирима яки мъже, как да бяга”. Цитирам дословно показанията на свидетелите. Свидетелят Г. - водача на автобуса: „Имаше легнали, но не знам кои бяха. То беше тъмно, нищо не видях.” С. Ш. - полицаи, който е участвал непосредствено. Той между другото в съдебно заседание най-подробно обяснява фактичката обстановка оная вечер и той казва: „В. видимо се изплаши от това нещо и тръгна да бяга в предната част на автобуса. К. го хвана за дрехите, при което В. се съпротивляваше”, „Като не мога да кажа умишлено или неумишлено просто със замах закачи очилата на Н. и те му паднаха.” „С опит да избегне проверката, замахвайки с крак ритна в областта на коляното К.”, „Не мога да кажа, че В. е искал да удари К., просто по време на съпротивата, най-вероятно при опита да избяга, така се случи, не мога да преценя дали е умишлено, но се случи при сборичкването”, „Потвърждавам това, че К. го държеше за да не избяга и в този си стремеж, В. го е ударил”. Свидетелят С. Н., също полицаи: „Не помня такава ситуация за нанасяне на удар. Да, имаше нещо като дърпане, бутане, всъщност и аз бях там. Да, имаше опит от наша страна да го задържим. То се случи нещо в смисъл не като бутане, а по-скоро нещо като дърпане”. Това са достатъчни данни, показанията, които ги прочетох дословно и дадени в съдебно заседание на 24.11.2022 г., които по никакъв начин по един неоспорим и необорим от другите показания било на свидетели и другите писмени доказателства, да докажат, че подсъдимия В. - моя подзащитен умишлено да е причинил лека телесна повреда на пострадалия К., по повод и при изпълнение на служебните му задължения, като орган на реда. Всички по един

неопрровержим начин, сочат, че при боричкането, в стремежа си да избяга, подсъдимият В. може би, и те не казват дори, че са видели удар с крак или по какъвто и да е друг начин, да е ударил пострадалия К. и да му е причинил някакви телесни увреждания. Вещото лице Д.. Марин Б. в своето заключение казва, че тези телесни увреждания, от които едният ги квалифицира като разстройство на здравето, могат да бъдат причинени както от удар с тъп предмет, така и върху падане върху тъп предмет. Връщайки се малко по-назад всички свидетели, в това число и полицаите, участвали в боричкането, казват, че В. и К., пък и Н. са паднали, и други са били върху него, като през това време са го стискали за врата и са му разпореждали: „плюй, плюй, плюй”. Това е така, защото проверката, която е била извършвана е за притежание или държане на наркотични вещества. В тази връзка има и досъдебно производство, което е отделено от това, но е прекратено, поради маловажност на случая, приложено е към настоящото производство. И точно този факт и това обстоятелство потвърждава моите по-горе съждения, че видите ли В., в тази ситуация, в която е бил поставен, защото самия той обяснява: „Когато ме хванаха, аз се задушавах, когато скочиха върху мене, аз се задушавах. Може и да съм ритал, може и да съм ударил, защото почнах да се задушавам, защото непрекъснато ме стискаха да плюя”. Стигаме до следното - налице ли е от негова страна, както господин Прокурора заяви, умисъл от субективна гледна точка и то пряк умисъл за причиняване на телесни увреждания на пострадалия К.. Или в конкретния случай може дори да говорим, въпреки, че практиката е малко противоречива и съгласно Постановление 12/29.11.1973г. по наказателно дело 11/73 г. на Пленума на ВС, че при оказаното му нападение, той е предприел защита за да запази своята физическа неприкосновеност, като Законът, съобразно и разпоредбата на чл.12 от НК дава възможност на нападения, ние тука не можем да говорим за нападения, но за употребилилия сила спрямо подсъдимия полицаи, му дава право и предоставя такова за отблъскване на това нападение. Това става в момента на психически стрес, става в момента на уплаха, смущение, което обстоятелство сваля от него умисъла за причиняване на телесни увреждания на когото и да е било. Това е една самозащита за да запази своята физическа неприкосновеност. Още повече пак казвам, полицаите са искали и са го стискали за гърлото и са го натиснали за да изплюе това което той е бил глътнал, това дали е било наркотично вещество, сигурно е било наркотично вещество, защото са събрани доказателства за това. Затова би следвало уважаемия съд да помисли върху този факт – налице ли е субективната страна за причиняване на телесни увреждания, при явна уплаха и самозащита, психически стрес от страна на подзащитния ми за да запази своята физическа цялост. Има в тази насока много подробна съдебна практика и аз ще Ви цитирам само две такива - Решение 625/94 г. от 06.02.95 г. по наказателно дело 505/94 г. - първо наказателно отделение, Решение 98/76 г. - на второ наказателно отделение на

ВС. Извън всичко, изхождайки от правната литература и константна съдебна практика в тази насока, тя не е толкова константна, тя е доста противоречива в тази насока, съдилищата в последно време приемат, че при извършено деяние и когато деецът е бил преследван във връзка с извършено престъпно деяние, в опита си да се защити и да прикрие това основното престъпно деяние, той не може да осъществи последващо престъпно деяние, защото, защото това неговото поведение след това, е едно пост криминално поведение. И аз много добре си спомням още в моите студентски години покойният професор Иван Ненов, който беше корифей в областта на общата част на наказателното право, точно на това наблягаше и ни казваше: „Колеги, имайте го предвид това нещо, утре, в други ден, когато започнете да практикувате, независимо като какви - прокурори, съдии, следователи”. Това пост криминално поведение оневинява подсъдимият в извършването на следващото престъпление, което може да бъде или нанасяне на телесни повреди, или неизпълняване разпореждане на полицейски органи, с една единствена цел - да прикрие основното деяние за което той е бил спрял, или за проверка или е бил обвинен за такова деяние. В случая имаме пост криминално поведение от страна на подзащитният ми, с цел да прикрие държането на наркотични вещества. Неговото поведение е към бягство, поведението на полицаите е да докажат притежание и държане на наркотични вещества, поради което го свалят, притискат го и в опита си да се защити или да се оневини за онова престъпление, което е държане на наркотични вещества, подсъдимият В. несъзнателно, пак казвам- несъзнателно може и да е ударил пострадалият К.. Но казвам, може и да е ударил, никой освен полицаия Ш. не твърди, че той е ритнал или ударил пострадалия К., но се връщам на показанията на Ш., който категорично казва: „Не мога да кажа, че В. е искал да удари К., просто по време на съпротивата най вероятно при опита да избяга, така се случи. Не мога да преценя дали е умишлено”. Единствено този свидетел говори за някакъв удар с крак, но той също не казва, че това е направено умишлено. Уважаеми господин Председател, бях малко по-обстоятелствен с оглед на усложнената фактическа обстановка. Аз разбирам обвинението, защо е било внесено, защото ако тези показания, които бяха депозираны пред Вас в съдебно заседание от страна на всички свидетели в досъдебното производство, нямаше да се стигне до внасяне на ОА в съда. По никакъв начин, който и да е Прокурор нямаше да го внесе, защото, за кой ли път повтарям - няма неопровержими доказателства, които да сочат на първо място, че подсъдимия В. е ударил по какъвто и да е начин К. и му е причинил телесни повреди и на второ място – най-малкото това да е извършено умишлено. Дори да говорим за евентуален умисъл, не за пряк умисъл. Ето защо, аз ще Ви моля, обсъждайки всички тези събрани по делото писмени и устни доказателства, да постановите оправдателна присъда спрямо моя подзащитен. В интерес на истината, в конкретният случай, би могло да се говори за неизпълнение на разпореждане на полицейски орган – да спре на

място, да не бяга, да окаже съдействие при извършване на проверката, но както развих тезата за пост криминалното поведение, такова обстоятелство щеше да има и такива данни при такова обвинение и може би по-правилното щеше да бъде ако му беше повдигнато обвинение по чл.270 от НК - за неизпълнение на разпореждане на орган на властта - полицейски орган. Отива се към съвсем друг вид деяние, което съобразно разпоредбата на чл.303 от НПК не може да твърдим, че е доказано по един безспорен и категоричен начин, за да постановите осъдителна присъда.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ В. – Поддържам това, което каза моя адвокат. Не съм искал да го ударя, те ми скочиха, държаха ме, аз се изплаших много, исках да се отскубна, беше тъмно, някакви светлини виждах. Всичко стана много бързо. За дрехите ме държаха, за гърлото ме стискаха, на земята после ме събориха. Аз никога съм нямал такава мисъл - да ударя служебно лице, все пак дядо е полицай и той ме е възпитал, аз съм гледан от него, така, че никога не бих могъл да причиня такова нещо. Имах в устата малко марихуана и затова тръгнах да бягам. Те надушиха миризмата и ме хванаха и когато ме хванаха, аз започнах да се дърпам. Асфалта беше близо до самия бордюр, беше близко до бордюра, но може и на самия асфалт да е станало.

СЪДЪТ даде последна дума на подсъдимия:

ПОДСЪДИМИЯТ Д. В. – Моля да ме оправдаете, понеже мисля, че не съм виновен. За всичкото това време не спирам да твърдя това.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛИ на тайно съвещание за произнасяне на присъда.

СЪДЪТ се произнесе с приложената по делото присъда, която бе обявена в открито съдебно заседание в присъствието на страните.

СЛЕД ПРОЧИТАНЕ на присъдата съдът се занима с мярката за неотклонение взета спрямо подсъдимия и счете, че същата следва да бъде отменена, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ мярката за неотклонение „Подписка” на подсъдимия **Д. С. В.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО за мярката за неотклонение подлежи на обжалване и протестиране пред Смолянски окръжен съд в 7-мо дневен срок, считано от днес.

СЪДИЯ:

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание.

ЗАСЕДАНИЕТО закрито в 13.00 часа.

СЪДИЯ:

СЪД. СЕКРЕТАР: